Biblesch Risen

Pentateuch

Et gouf Risen op der Äerd an där Zäit; an och duerno, wéi d'Sënne vu Gott bei d'Duechtere vun de Mënsche koumen, an déi hinne Kanner gebuer hunn, sinn déi selwecht mächteg Männer ginn, déi et fréier goufe, Männer vu Ruff. Genesis 6:4

An do hu mir d'Risen gesinn, d'Söhne vun Anak, déi aus de Risen kommen: a mir ware wéi Spréngercher an eisen eegenen Aen, an esou ware mir och an hiren Aen. Numeri 13:33

D'Emimer hunn fréier do gewunnt, e grousst, villfältegt a grousst Vollek, wéi d'Anakim; déi och als Risen ugesi goufen, wéi d'Anakim; awer d'Moabiter nennen se Emimer. Deuteronomium 2:10-11

Deuteronomium 2:19-21
A wann Dir bei d'Kanner vun Ammon kommt, da maach se keng Onrou a bemësch dech net mat hinnen; well ech ginn dir kee Besëtz vum Land vun de Kanner vun Ammon, well ech et de Kanner vu Lot als Besëtz ginn hunn. (Dat gouf och als Land vun de Risen ugesinn: Risen hunn do fréier gewunnt; an d'Ammoniter nennen se Samsummim; e grousst, villfältegt a grousst Vollek, wéi d'Anakim; awer den Här huet se virun hinnen zerstéiert; an si hunn se hanner sech geholl a sech an hirer Plaz niddergelooss.

Well nëmmen den Og, de Kinnek vu Bashan, ass vum Rescht vun de Risen iwwereg bliwwen; kuckt, säi Bett war e Bett aus Eisen; ass et net zu Rabbath vun den Ammoniten? Néng Ellen war seng Längt, a véier Ellen seng Breet, no der Ell vun engem Mann. An dëst Land, dat mir deemools besëtzt hunn, vun Aroer, dat um Floss Arnon läit, an den hallwe Bierg Gilead, mat senge Stied, hunn ech de Rubeniter an de Gaditer ginn. An de Rescht vu Gilead, a ganz Bashan, dat d'Kinnekräich vum Og ass, hunn ech dem hallwe Stamm Manasse ginn; déi ganz Regioun Argob, mat ganzem Bashan, dat d'Land vun de Risen genannt gouf. Deuteronomium 3:11-13

Geschicht

An d'Küst vum Og, dem Kinnek vu Bashan, deen aus dem Rescht vun de Risen gehéiert huet, déi zu Ascharoth an zu Edrei gewunnt hunn, Josua 12:4

Dat ganzt Kinnekräich vum Og a Bashan, dat zu Ascharoth an zu Edrei regéiert huet, deen aus dem Rescht vun de Risen bliwwen ass; well dës huet de Moses geschloen an erausgedriwwen. Josua 13:12

An d'Grenz ass eropgaang duerch d'Dall vum Jong vum Hinnom bis op déi südlech Säit vum Jebusitergebitt; dat ass Jerusalem; an d'Grenz ass eropgaang op d'Spëtzt vum Bierg, deen virum Dall vum Hinnom Richtung Westen läit, deen um Enn vum Dall vun de Risen Richtung Norden ass. Josua 15:8

An de Josua huet hinne geäntwert: „Wann Dir e grousst Vollek sidd, da gitt erop an d'Bëschland a räisst Iech do am Land vun de Periziten an de Risen of, wann de Bierg Ephraim Iech ze schmuel ass.“ Josua 17:15

An d'Grenz ass bis un d'Enn vum Bierg erofgaang, deen virum Dall vum Jong vum Hinnom läit, an deen am Dall vun de Risen am Norden ass, an ass erof an d'Dall vum Hinnom, op d'Säit vun de Jebusi am Süden, an erof op En-Rogel, Josua 18:16

1. Samuel 17
1 D'Philister hunn hir Arméie fir de Kampf versammelt a sech zu Shocho, dat zu Juda gehéiert, versammelt a si tëscht Shocho an Aseka zu Ephesdammim gelagert.
2 De Saul an d'Männer vun Israel hunn sech versammelt, hunn am Dall vun Elah e Lager opgestallt a sech géint d'Philister an Schluecht gestallt.
3 An d'Philister stoungen op engem Bierg op der enger Säit, an Israel stoung op engem Bierg op der anerer Säit; an et war en Dall tëscht hinnen.
4 An aus dem Lager vun de Philistiner koum e Champion eraus, mam Numm Goliath, vu Gat, dee sechs Ellen an eng Spann grouss war.
5 An hien hat en Helm aus Messing op sengem Kapp, an hien war mat engem Panzerpanzer bewaffnet; an d'Gewiicht vum Panzer war fënnefdausend Schekel Messing.
6 An hien hat Messingscheiben un senge Been, an eng Messingschiel tëscht senge Schëlleren.
7 An de Stäb vu sengem Speer war wéi e Weberbalken; an de Kapp vu sengem Speer huet sechshonnert Schekel Eisen gewien; an een, deen e Schëld gedroen huet, ass virun him gaangen.
8 An hien ass opgestan an huet zu den Arméie vun Israel geruff a gesot: "Firwat sidd Dir erauskomm, fir Iech an d'Kampfform opzestellen? Sinn ech net e Philister, an Dir Dénger vum Saul? Wielt e Mann fir Iech, a loosst hien bei mech erofkommen."
9 Wann hie fäeg ass, géint mech ze kämpfen a mech ëmzebréngen, da wäerte mir är Dénger sinn; awer wann ech hie gewannen an hien ëmbréngen, da wäert Dir eis Dénger sinn an eis déngen.
10 An de Philistin sot: Ech häufen haut d'Arméie vun Israel eraus; gitt mir e Mann, datt mir zesumme kämpfe kënnen.
11 Wéi de Saul an all Israel dës Wierder vum Philister héieren hunn, ware si entsetzt a kruten grouss Angscht.
12 Den David war de Jong vun deem Efrathiter aus Bethlehem a Juda, deem säin Numm Jesse war; an hien hat aacht Jongen; an de Mann war ënner de Männer als en ale Mann zu den Deeg vum Saul.
13 Déi dräi eelst Jongen vum Jesse sinn dem Saul an d'Schluecht nogaangen. Seng dräi Jongen, déi an d'Schluecht gaange sinn, hunn den Eliab, den éischte Jong, den nächsten Abinadab an den drëtten Schamma, genannt.
14 An den David war dee Jéngsten, an déi dräi Eelst sinn dem Saul nogaangen.
15 Mä den David ass fortgaang a vum Saul zréckkomm, fir d'Schof vu sengem Papp zu Bethlehem ze weiden.
16 An de Philistin koum moies an owes no, an huet sech véierzeg Deeg laang presentéiert.
17 An de Jesse sot zu sengem Jong David: "Huel elo fir deng Bridder eng Efa vun dësem gebratenen Kären an dës zéng Brout a schéck et séier an d'Lager bei deng Bridder;
18 A bréng dës zéng Kéiszorten dem Kapitän vun hiren dausend Mann, a kuckt wéi et Äre Bridder geet, a huel hiert Ënnerstëtz.
19 De Saul, si an all d'Männer vun Israel waren am Dall vun Ela a ware beim Kampf géint d'Philister.
20 An den David ass fréi moies opgestan, huet d'Schof engem Wuechter iwwerlooss, an huet sech geholl a fortgaang, wéi de Jesse him gebueden hat; an hien ass an de Gruef komm, wéi d'Arméi an de Kampf erausgaangen ass, an huet zum Kampf geruff.
21 Israel an d'Philister haten sech an der Schluecht opgestallt, Arméi géint Arméi.
22 An den David huet säi Kutsch dem Wachmann iwwerlooss, ass an d'Arméi gerannt, ass komm a seng Bridder begréisst.
23 An wéi hien mat hinne geschwat huet, kuckt, do koum de Champion, de Philister vu Gath, mam Numm Goliath, aus den Arméie vun de Philister erop, an huet no deene selwechte Wierder geschwat; an den David huet se héieren.
24 An all d'Männer vun Israel, wéi si de Mann gesinn hunn, sinn virun him geflücht a kruten grouss Angscht.
25 An d'Männer vun Israel soten: "Hutt Dir dëse Mann gesinn, deen eropkënnt? Hie kënnt sécherlech erop, fir Israel ze schueden. An dee Mann, deen hien ëmbréngt, wäert de Kinnek mat groussem Räichtum beräicheren, him seng Duechter ginn a sengem Papp säi Haus an Israel fräi maachen."

26 An den David sot zu de Männer, déi bei him stoungen: "Wat soll mat deem Mann gemaach ginn, deen dëse Philistiner ëmbréngt an d'Schand vun Israel ewechhëlt? Wien ass dësen onbeschniddene Philistiner, datt hie sech géint d'Arméie vum liewege Gott verärgert?"
27 An d'Leit hunn him op dës Manéier geäntwert a gesot: Sou soll et mat deem Mann gemaach ginn, deen hien ëmbréngt.
28 An den Eliab, säin eelste Brudder, huet héieren, wéi hien zu de Männer geschwat huet; an dem Eliab säi Roserei ass géint den David entflammt, an hie sot: Firwat bass du hei erofkomm? A bei wiem hues du déi puer Schof an der Wüst hannerlooss? Ech kennen däi Stolz an d'Béisheet vun dengem Häerz; well du bass erofkomm, fir d'Schluecht ze gesinn.
29 An den David sot: Wat hunn ech elo gemaach? Gëtt et keng Ursaach?
30 An hien huet sech vun him zu engem aneren gedréint a sot op déiselwecht Manéier: an d'Leit hunn him nach eng Kéier op déi fréier Manéier geäntwert.
31 Wéi d'Wierder vum David héieren goufen, hunn si se dem Saul virgedroen, an hien huet hie geruff.
32 An den David sot zum Saul: „Kee Mënsch soll wéinst him d'Häerz verléieren; däi Knecht wäert goen a géint dëse Philister kämpfen.“
33 An de Saul sot zum David: "Du kanns net géint dëse Philistin goen, fir mat him ze kämpfen, well du bass eréischt e jonke Mann, an hie war e Krieger vu senger Jugend un."
34 An den David sot zum Saul: "Däi Knecht huet d'Schof vu sengem Papp gehied, an do koumen e Léiw an e Bier, an hunn e Lämmche aus der Trapp geholl."
35 An ech sinn him nogaangen, hunn hien geschloen an et him aus dem Mond erausgeholl; an wéi hien sech géint mech opgestan huet, hunn ech hien um Baart gegraff, hien geschloen an ëmbruecht.
36 Däi Knecht huet souwuel de Léiw wéi och de Bier ëmbruecht; an dësem onbeschniddene Philistin soll et sinn wéi ee vun hinne, well hien d'Arméie vum liewege Gott trotzdeem gehandelt huet.
37 Den David sot nach méi: „Den Här, deen mech aus der Tatze vum Léiw an aus der Tatze vum Bier gerett huet, dee wäert mech aus der Hand vun dësem Philister retten.“ An de Saul sot zum David: „Géi, an den Här soll mat dir sinn.“
38 An de Saul huet den David seng Rüstung ugedoen, an hien huet him en Helm aus Messing op de Kapp gesat; och hien huet him e Panzerpanzer ugedoen.
39 An den David huet säi Schwäert iwwer seng Rüstung ugebonnen an huet probéiert ze goen, well hien et nach net getest hat. An den David sot zum Saul: Ech kann net mat dësen goen, well ech et nach net getest hunn. An den David huet se ausgezunn.
40 An hien huet säi Staf an d'Hand geholl, sech fënnef glat Steng aus dem Baach erausgesicht an se an eng Schäfertasch geluecht, déi hien hat, an eng Rucksak; a seng Schlaang war an der Hand; an hien ass dem Philister nogaang.
41 An de Philistiner koum eriwwer a koum bei den David; an de Mann, deen de Schëld gedroen huet, ass virun him gaangen.
42 Wéi de Philistin sech ëmkuckt huet an den David gesinn huet, huet hien hien veruecht, well hie just e jonke Mann war, rout a mat engem schéine Gesiicht.
43 An de Philistin sot zum David: "Sinn ech en Hond, datt du mat Stäbchen op mech zukënns?" An de Philistin huet den David bei senge Götter verflucht.
44 An de Philistin sot zum David: Komm bei mech, an ech ginn däi Fleesch den Himmelvullen an den Déieren um Feld.
45 Dunn sot den David zum Philistin: „Du kënns mat engem Schwäert, engem Speer an engem Schëld bei mech; mee ech kommen bei dir am Numm vum Här vun den Arméien, dem Gott vun den Arméie vun Israel, deen du geherrscht hues.“
46 Haut gëtt dech den Här a meng Hand; an ech wäert dech schloën an däi Kapp ewechhuelen; an ech wäert d'Läiche vum Arméi vun de Philistiner haut den Himmelsvullen an den Déieren op der Äerd ginn; fir datt déi ganz Äerd weess, datt et e Gott an Israel gëtt.
47 An dës ganz Versammlung soll wëssen, datt den Här net mat Schwäert a Speer rett; well d'Schluecht gehéiert dem Här, an hie wäert iech an eis Hänn ginn.
48 Wéi de Philister opgestan ass a koum a méi no koum fir dem David ze entgéintzetrieden, ass den David séier an d'Harméi gerannt fir dem Philister ze entgéintzetrieden.
49 Den David huet seng Hand an seng Täsch gestach, dovun e Steen geholl, domat geschleidert an dem Philistiner an d'Stier getraff, sou datt de Steen him an d'Stier gaangen ass; an hien ass mat dem Gesiicht op d'Äerd gefall.

50 Sou huet den David de Philistiner mat enger Schleider an engem Steen iwwerwonne, an huet de Philistiner geschloen an ëmbruecht; mä dem David hat kee Schwäert an der Hand.
51 Dofir ass den David gelaf, huet sech op de Philister gestallt, huet säi Schwäert geholl, et aus senger Scheed gezunn, huet hien ëmbruecht an him de Kapp domat ofgehaakt. Wéi d'Philister gesinn hunn, datt hire Champion dout war, si si fortgelaf.
52 D'Männer vun Israel a Juda sinn opgestan, hunn geruff a si hunn d'Philister verfollegt, bis Dir an d'Dall an d'Paarte vun Ekron kommt. An déi Verwondete vun de Philister sinn um Wee op Schaaraim, bis op Gat an Ekron gefall.
53 An d'Kanner vun Israel sinn zréckgaangen, nodeems se d'Philister verfollegt hunn, an hunn hir Zelter geplëmmt.
54 An den David huet de Kapp vum Philister geholl a mat op Jerusalem bruecht; mä seng Rüstung huet hien a säin Zelt geluecht.
55 Wéi de Saul den David géint de Philister erausgoe gesinn huet, sot hien zum Abner, dem Kapitän vum Arméi: Abner, wiem säi Jong ass dëse jonke Mann? An den Abner sot: Sou wéi deng Séil lieft, o Kinnek, kann ech dat net soen.
56 An de Kinnek sot: Froe mol, wien säi Jong dee Jong ass.
57 Wéi den David vun der Schluecht vum Philister zréckkoum, huet den Abner hien geholl a virum Saul bruecht, mam Kapp vum Philister an der Hand.
58 An de Saul sot zu him: "Wéi säi Jong bass du, jonke Mann?" An den David huet geäntwert: "Ech sinn de Jong vun dengem Dénger Isai, dem Bethlehemiter."

An den Isbi-Benob, deen zu de Jonge vum Ris gehéiert huet, deem säi Speer dräihonnert Schekel Messing gewien huet, an deen mat engem neie Schwäert begéint war, huet geduecht, den David ëmzebréngen. Mä den Abischai, de Jong vum Seruja, huet him gehollef an de Philister geschloen an ëmbruecht. Dunn hunn d'Männer vum David him geschwuer a gesot: "Du solls net méi mat eis an d'Schluecht goen, fir datt du net d'Liicht vun Israel ausläschs." Duerno gouf et erëm eng Schluecht mat de Philister zu Gob. Duerno huet de Sibbechai, den Hushathiter, de Saph ëmbruecht, deen zu de Jonge vum Ris gehéiert huet. An et gouf erëm eng Schluecht zu Gob mat de Philister, wou den Elhanan, de Jong vum Jaare-Oregim, e Bethlehemiter, de Brudder vum Goliath, dem Gittiter, ëmbruecht huet, deem säi Speer wéi e Weberbalken war. An et gouf nach eng Schluecht zu Gat, wou e Mann vu grousser Statur war, deen un all Hand sechs Fanger an un all Fouss sechs Zéiwen hat, véieranzwanzeg an der Zuel; an och hie war vum Ris gebuer. An wéi hien Israel veruecht huet, huet de Jonathan, de Jong vum Schimea, dem Brudder vum David, hien ëmbruecht. Dës véier ware vum Ris zu Gat gebuer, a si sinn duerch d'Hand vum David a vu senge Dénger gefall. 2 Samuel 21:16-22

Duerno koum et zu Geser zu engem Krich mat de Philistiner; zu där Zäit huet de Sibbechai, den Hushathiter, de Sippai ëmbruecht, deen zu de Kanner vum Ris gehéiert huet, an si goufen ënnerworf. An et gouf erëm e Krich mat de Philistiner; an den Elhanan, de Jong vum Jair, huet de Lahmi, de Brudder vum Goliath, dem Gittiter, ëmbruecht, deem säi Speersteck wéi e Weberbalken war. An nach eng Kéier gouf et e Krich zu Gat, wou e Mann vu grousser Statur war, deem seng Fanger an Zéiwe véieranzwanzeg waren, sechs un all Hand a sechs un all Fouss; an hie war och de Jong vum Ris. Mä wéi hien Israel veruecht huet, huet de Jonathan, de Jong vum Schimea, dem Brudder vum David, hien ëmbruecht. Dës ware vum Ris zu Gat gebuer; a si sinn duerch d'Hand vum David a vu senge Dénger gefall. 1 Chronik 20:4-8

Hie brécht mech mat Broch op Broch, hie leeft op mech wéi e Ris. Hiob 16:14

Apokryphen

Well de Mächtege ass net vun de jonke Männer gefall, d'Sënne vun den Titanen hunn hien net geschloen, an héich Risen hunn hien net ugegraff: mee d'Judith, d'Duechter vum Merari, huet hien duerch d'Schéinheet vun hirem Gesiicht geschwächt. Judith 16:7

Well och fréier, wéi déi stolz Risen ënnergaange sinn, ass d'Hoffnung vun der Welt, déi vun Ärer Hand regéiert gouf, an engem schwaache Gefäss entkomm a fir all Zäitalter e Som vun der Generatioun hannerlooss. Wäisheet vum Salomo 14:6

Hie war net berouegt géintiwwer den ale Risen, déi an der Kraaft vun hirer Dommheet ofgefall sinn. Ecclesiasticus 16:7

Wéi d'Fett vum Friddensoffer ewechgeholl gëtt, sou gouf den David aus de Kanner vun Israel erausgesicht. Hie spillt mat Léiwen wéi mat Kanner, a mat Bieren wéi mat Lämmcher. Huet hien net e Ris ëmbruecht, wéi hien nach jonk war? An huet hien net d'Schimpf vum Vollek ewechgeholl, wéi hien seng Hand mam Steen an der Schleid gehuewen an de Prahlerei vum Goliath zerstéiert huet? Well hien den héchsten Här geruff huet; an hien huet him Kraaft a senger rietser Hand ginn, fir dee mächtege Krieger ëmzebréngen an d'Horn vu sengem Vollek opzeriichten. Ecclesiasticus 47:2-5

Et waren déi Risen, déi vun Ufank un berühmt waren, déi sou grouss waren a sou gutt am Krich waren. Déi huet den Här net erausgesicht, an hien huet hinnen net de Wee vum Wëssen ginn. Mee si goufen zerstéiert, well si keng Wäisheet haten, a si sinn duerch hir eegen Dommheet ënnergaangen. Baruch 3:26-28

Dunn ass säi Jong Judas, mam Numm Makkabäus, a senger Plaz opgestan. An all seng Bridder hunn him gehollef, an all déi, déi säi Papp ënnerstëtzt hunn, an si hunn mat Freed d'Schluecht vun Israel gekämpft. Sou huet hien sengem Vollek grouss Éier gewonnen, an huet e Broschtpanzer wéi e Ris ugedoen, a säi kriegerescht Geschirr ëm sech gebéit, an hien huet Schluechte gemaach, andeems hien d'Arméi mat sengem Schwäert beschützt huet. A senge Handlungen war hie wéi e Léiw, a wéi e Léiwwelp, deen no senger Bäit brëllt. Well hien déi Béis verfollegt huet, se gesicht huet, an déi verbrannt huet, déi säi Vollek geplot hunn. Dofir hunn déi Béis aus Angscht virun him zréckgezunn, an all d'Macher vun der Ongerechtegkeet ware beonrouegt, well d'Erléisung a senger Hand gelongen ass. Hien huet och vill Kinneken traureg gemaach, an huet de Jakob mat senge Handlungen frou gemaach, a säi Gedenkminutt ass fir ëmmer geseent. Ausserdeem ass hien duerch d'Stied vu Juda gaangen, huet déi Ongöttlech aus hinnen zerstéiert an de Roserei vun Israel ofgedréit: Sou datt hien bis un d'Enn vun der Äerd bekannt war, an hien huet déi ugeholl, déi amgaang waren ze vergoen. 1 Makkabäer 3:1-9

Enoch

An all déi aner zesumme mat hinnen hunn sech Fraen geholl, an all eenzel huet sech eng erausgesicht, an si hunn ugefaangen, bei si eran ze goen an sech mat hinnen ze veronreinigen, an si hunn hinnen Zauber a Verzauberungen geléiert, an d'Wuerzelen ofschneiden, a si hunn si mat Planzen vertraut gemaach. An si goufe schwanger, a si hunn grouss Risen gebuer, deenen hir Gréisst dräidausend Ellen war (Eng Ell ass eng nordwesteuropäesch Moosseenheet, urspréinglech als eng Ell verstanen, déi kombinéiert Längt vum Ënneraarm an der ausgestreckter Hand. Aner Moosse vun enger Ell sinn gläich 27-45 Zoll): Déi all d'Acquisitioune vun de Mënsche verbraucht hunn. An wéi d'Mënsche se net méi konnten erhalen, hunn d'Risen sech géint si gedréint an d'Mënschheet verschléngt. An si hunn ugefaangen, sech géint Vigel, Déieren, Reptilien a Fësch ze sënnegen, an d'Fleesch vuneneen ze verschléngen, an d'Blutt ze drénken. Dann huet d'Äerd d'Gesetzlosen ugeklot. Enoch 7:1-6

An d'Fraen hunn Risen gebuer, an déi ganz Äerd ass doduerch mat Blutt an Ongerechtegkeet gefëllt ginn. Enoch 9:9

An Hien huet geäntwert a mir gesot, an ech hunn seng Stëmm héieren: Fäert Iech net, Enoch, du gerechte Mann a Schrëftsteller vun der Gerechtegkeet: komm heiher a héiert meng Stëmm. A gitt a sot zu de Wuechter vum Himmel, déi dech geschéckt hunn, fir fir si ze bieden: Dir sollt fir d'Mënsche bieden, an net d'Mënsche fir dech: Firwat hutt Dir den héijen, hellegen an éiwegen Himmel verlooss a mat Frae gelunn, an Iech mat den Duechtere vun de Mënsche veronreinigt a Frae geholl, a wéi d'Kanner vun der Äerd gemaach a Risen als Är Jongen kritt? An obwuel Dir helleg a geeschteg waart, dat éiwegt Liewen lieft, hutt Dir Iech mam Blutt vu Fraen veronreinigt a Kanner mam Blutt vu Fleesch kritt, an, wéi d'Kanner vun de Mënsche, no Fleesch a Blutt begierzt, wéi déi, déi stierwen a verginn. Dofir hunn ech hinnen och Frae ginn, fir datt se se schwanger maache kënnen a Kanner mat hinnen kréien, fir datt hinnen op der Äerd näischt feelt. Awer Dir waart fréier geeschteg, hutt dat éiwegt Liewen lieft a sidd fir all Generatiounen vun der Welt onstierflech. An dofir hunn

ech iech keng Fraen zougewisen; well wat déi geeschtlech vum Himmel ugeet, am Himmel ass hir Wunnplaz. An elo, d'Risen, déi aus de Geeschter a Fleesch entstane sinn, ginn op der Äerd béis Geeschter genannt, an op der Äerd soll hir Wunnplaz sinn. Béis Geeschter sinn aus hire Kierper erauskomm; well se aus de Mënsche gebuer sinn, an aus den hellege Wuechter ass hiren Ufank an hiren Urspronk; si wäerten béis Geeschter op der Äerd sinn, a béis Geeschter wäerten se genannt ginn. Wat d'Geeschter vum Himmel ugeet, am Himmel soll hir Wunnplaz sinn, awer wat d'Geeschter vun der Äerd ugeet, déi op der Äerd gebuer goufen, op der Äerd soll hir Wunnplaz sinn. An d'Geeschter vun de Risen plagen, ënnerdrécken, zerstéieren, attackéieren, kämpfen a maachen Zerstéierung op der Äerd, a verursaache Problemer: si huelen kee Iessen, awer trotzdem Honger an Duuscht, a verursaache Beleidegungen. An dës Geeschter wäerten sech géint d'Kanner vun de Mënschen a géint d'Fraen opstellen, well se vun hinne erauskomm sinn. Enoch 15:1-11

Vun den Deeg vun der Schluechtung, der Zerstéierung an dem Doud vun de Risen, aus de Séilen, vun deenen hire Fleesch d'Geeschter, déi erausgaange sinn, zerstéieren, ouni Uerteel ze kréien. Sou wäerte si zerstéieren bis den Dag vun der Vollendung, dem grousse Geriicht, an deem d'Zäitalter iwwer d'Wuechter an déi Gottlos vollend gëtt, jo, ganz vollend gëtt. Enoch 16:1

An ech, den Enoch, hunn him geäntwert a gesot: Den Här wäert eppes Neies op der Äerd maachen, an dat hunn ech schonn an enger Visioun gesinn, an ech maachen dir bekannt, datt an der Generatioun vu mengem Papp Jared e puer vun den Engelen vum Himmel d'Wuert vum Här iwwertruede sinn. A kuckt, si maachen Sënn a briechen d'Gesetz, a si hunn sech mat Frae verbonnen a Sënn mat hinne gemaach, a si hunn e puer vun hinne bestuet, a si hunn Kanner mat hinne kritt. A si wäerten op der Äerd Risen net no dem Geescht produzéieren, mä no dem Fleesch, an et wäert eng grouss Strof op der Äerd ginn, an d'Äerd wäert vun all Onreinheet gereinegt ginn. Jo, et wäert eng grouss Zerstéierung iwwer déi ganz Äerd kommen, an et wäert eng Iwwerschwemmung an eng grouss Zerstéierung fir ee Joer sinn. Enoch 106:13-16

Jubiläen

An et ass geschitt, wéi d'Mënschekanner ugefaangen hunn, sech op der Äerd ze multiplizéieren an hinnen Duechtere gebuer goufen, hunn d'Engele vu Gott si an engem bestëmmte Joer vun dësem Jubiläum gesinn, datt si schéin waren; an si hunn sech Fraen geholl vun all deenen, déi si gewielt hunn, an si hunn hinne Jongen gebuer, an si ware Risen. Jubiläen 5:1

Well wéinst dësen dräi Saachen ass d'Iwwerschwemmung op d'Äerd komm, nämlech wéinst der Huer, wou d'Wuechter géint d'Gesetz vun hiren Uerder no de Männerduechtere gehorcht sinn, a sech Frae vun all deenen geholl hunn, déi se gewielt hunn: an si hunn den Ufank vun der Onreinheet gemaach. An si hunn Jongen, d'Nafidim, kritt, an si waren all anescht, an si hunn sech een aneren verschléngt: an d'Risen hunn d'Naphil ëmbruecht, an d'Naphil hunn d'Eljo an d'Eljo-Mënschheet ëmbruecht, an ee Mann en aneren. An all huet sech verkaaft fir Ongerechtegkeet ze maachen a vill Blutt ze vergoss, an d'Äerd war mat Ongerechtegkeet gefëllt. Jubiläen 7:21-23

An hien huet hinne vum Uerteel vun de Risen an dem Uerteel vun de Sodomiter erzielt, wéi si wéinst hirer Béisheet veruerteelt gi waren, a wéinst hirer Hoerlechkeet, hirer Onreinheet a géigesäiteger Korruptioun duerch Hoerlechkeet gestuerwe waren. Jubiläum 20:5

Mä virdru gouf d'Land Gilead d'Land vun de Refaim genannt; well et war d'Land vun de Refaim, an d'Refaim sinn do gebuer ginn, Risen, deenen hir Gréisst zéng, néng, aacht, bis zu siwe Ell war. Jubiläen 29:9

Vergiess Bicher vun Eden

D'Männer hunn mech an de fënneften Himmel bruecht a mech placéiert, an do hunn ech vill an onzueleg Zaldoten gesinn, genannt Grigori, vu mënschlechem Ausgesinn, an hir Gréisst war méi grouss wéi déi vu grousse Risen an hir Gesiichter verwinnt, an d'Rou vun hire Mond éiweg, an et gouf kee Service um fënneften Himmel, an ech sot zu de Männer, déi mat mir waren: Firwat sinn dës ganz verwinnt an hir Gesiichter

melancholesch, an hir Mond roueg, a firwat gëtt et kee Service an dësem Himmel? An si soten zu mir: Dëst sinn d'Grigori, déi mat hirem Prënz Satanail den Här vum Liicht refuséiert hunn, an no hinnen sinn déi, déi am zweeten Himmel an enger grousser Däischtert gehale ginn, an dräi vun hinnen sinn vum Troun vum Här op d'Äerd erofgaang, op d'Plaz Ermon, an hunn hir Gelübde um Schëller vum Hiwwel Ermon gebrach a gesinn d'Duechtere vun de Mënschen, wéi gutt si sinn, an hunn sech Fraen geholl, an d'Äerd mat hiren Dote verschmotzt, déi zu all Zäiten vun hirem Alter Gesetzlosegkeet a Vermëschung gemaach hunn, a Risen sinn gebuer a wonnerbar grouss Männer a grouss Feindschaft. An dofir huet Gott si mat engem grousse Geriicht veruerteelt, an si kräischen ëm hir Bridder a si ginn um groussen Dag vum Här bestrooft. Geheimnisser vum Enoch 18:1-4

Flitt dofir virun der Hoerlechkeet, meng Kanner, a befielt äre Fraen an ären Duechteren, datt si hir Käpp a Gesiichter net verschéineren, fir de Geescht ze täuschen: well all Fra, déi dës Listen benotzt, war fir déi éiweg Strof reservéiert. Well sou hunn si d'Wuechter, déi virun der Iwwerschwemmung waren, ugezunn; well wéi dës se stänneg gekuckt hunn, hunn si no hinne begeeschtert, an si hunn d'Dot an hirem Geescht konzipéiert; well si hunn sech an d'Gestalt vu Männer verännert, a si sinn hinne erschéngen, wa se mat hire Männer waren. An d'Fraen, déi an hirem Geescht no hire Gestalten begeeschtert hunn, hunn Risen gebuer, well d'Wuechter si erschéngen, wéi wann se bis an den Himmel géife reechen. Passt dofir op virun der Hoerlechkeet op; a wann Dir reng am Geescht wëllt sinn, bewaacht Är Sënner virun all Fra. Testament vum Ruben 2:17-20

Ech hunn den Achor, de Kinnek, e Mann vu riseger Statur, fonnt, wéi hien op sengem Päerd virun an hannen Speere geheien huet, an ech hunn e Steen vu sechzeg Pond geholl, en gehäit an säi Päerd geschloen an ëmbruecht. A mäi Papp Jakob huet de Beelesat, de Kinnek vun all de Kinneken, ëmbruecht, e Ris a Kraaft, zwielef Ell héich. Testament vum Juda 1:18,22